

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 3P/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814200052
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Csank
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6814200052.2

Rozhodnutie

Okresný súd v Revúcej samosudcom JUDr. Petrom Csankom v právnej veci starostlivosti o maloleté deti A. J., nar. XX.XX.XXXX a maloletá A. J., nar. XX.XX.XXXX, deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W., deti rodičov matka: O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, otec: A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., T. X o návrhu otca maloletých detí o zníženie výživného na maloleté deti takto

rozhodol:

Návrh otca maloletých detí na zníženie výživného na maloletého A. J., nar. XX.XX.XXXX a A. J., nar. XX.XX.XXXX zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 14P/403/2010-35 zo dňa 24.11.2011 bolo zvýšené výživné zo strany otca na maloleté deti v sume 100,- Eur mesačne na každé z detí. Toto rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť dňa 19.04.2012. Návrhom podaným na súde dňa 08.01.2014 požiadal otec maloletých detí o zníženie takto určeného výživného s tým, že jeho pracovný pomer sa zmenil na dohodu kvôli úbytku práce a mesačná odmena za vykonanú prácu je približne 120,- Eur brutto, preto nemôže platiť mesačne 200,- Eur na maloleté deti. Svoju finančnú situáciu rieši, ale kým nebude dostávať vyšší mesačný príjem, alebo si nenájde novú prácu nie je schopný platiť danú sumu.

Na pojednávanie vytýčené na deň 29.07.2014 sa otec maloletých detí nedostavil, doručenie predvolania vykázané mal riadne a včas, svoju neúčast' neospravedlnil a ani nepožiadal o odročenie pojednávania. Na uvedenom základe súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O. s. p.

Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, prečítaním návrhu, správy registra obyvateľov č.l. 3, odpovede na lustráciu v SP č.l. 4, správy GU č.l. 38, správy zo šetrenia pomerov u matky č.l. 39, potvrdenia UPSVaR Revúca č.l. 40 a nasl., správy OR PZ Revúca, č.l.45, správy Soc. poisťovne č.l. 48 a nasl., správy zamestnávateľa č.l. 53 a nasl., potvrdenia UPSVaR Revúca č.l. 59, súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Poprad sp. zn. 14P/403/2010, 15P/13/2010, a Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/166/2013 a po takto vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav.

Naposledy bolo výživné na maloleté deti stanovené rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 14P/403/2010-45 zo dňa 24.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.04.2012 s tým, že došlo ku zvýšeniu výživného zo strany otca na maloleté deti v sume po 100,- Eur mesačne na každé z detí. Zo spisového materiálu vyplýva, že pri určení výživného vychádzal súd z toho, že matka je bez príjmu, nakoľko nedosahuje hranicu pre poskytovanie dávky v hmotnej núdzi. Príjem otca činí v priemere 450,- Eur mesačne pričom pracuje ešte aj brigádnicke. Maloleté deti v čase rozhodovania súdu nastúpili na základnú školu, čím došlo u nich ku zvýšeniu ich výdavkov. Súd zohľadnil tú skutočnosť, že otec sa nijakým spôsobom nepodieľa na zabezpečovaní potrieb maloletých detí iba platením výživného.

Matka maloletých detí s návrhom nesúhlasila. Poukázala na to, že je nezamestnaná a býva v spoločnej domácnosti so svojim priateľom ako aj s maloletými deťmi. Jej priateľ je invalidný dôchodca a vlastní byt, v ktorom žijú spoločne. Ona prispieva na byt sumou 50,- Eur čo je výdavok na elektrinu. Mala za to, že už ani výživné určené rozhodnutím Okresného súdu Poprad nepostačuje na pokrytie potrieb maloletých detí, ktoré idú do 5. ročníka s čím sú spojené veľké výdavky na ošatenie, cestovanie, stravu, školské potreby ako aj zdravotnú starostlivosť nakoľko A. má šelest' a je hyperaktívny. Maloleté deti dennodenne cestujú do školy v T.. Ona nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani motorové vozidlo. Otec sa o maloleté deti žiadnym spôsobom nezaujíma a nenavštevuje ich. Výživné neplatí.

Zástupca kolízneho opatrovníka poukázal na výsledky šetrenia, kde bolo zistené, že majú maloleté deti u svojej matky vytvorené vhodné podmienky pre zdravý fyzický a psychický vývoj. Tie spolu žijú so svojou matkou a to v byte priateľa matky. Matka je poberateľkou náhradného výživného a prídavkov na deti. Maloleté deti chodia do základnej školy v T. a dosahujú dobré vyučovacie výsledky, avšak maloletý A. má zdravotné problémy, pretože má šelest' a je hyperaktívny, s čím sú spojené náklady na zvýšenú zdravotnú starostlivosť. Preto mal kolízny opatrovník za to, že nie je v záujme maloletých detí zníženie výživného.

Zamestnávateľ otca maloletých detí A. O. - S. Z. súdu uviedol, že u menovaného došlo k zníženiu výživného od 01.01.2013 z dôvodu zmeny dosahu ním vykonávaných prác a v dôsledku straty zákazky A. O.. Jeho príjem je 120,- Eur mesačne v hrubom.

Súd ďalej zistil z potvrdení UPSVaR Revúca, že matka je evidovaná v evidencii nezamestnaných, poberá náhradné výživné ako aj prídavky na dieťa.

Z rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 2T/166/2013-129 zo dňa 10.02.2014 súd zistil, že otec maloletých detí bol spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona oslobodený, pretože zanikla trestnosť činu. Otec maloletých detí bol obvinený, že v období od 01.02.2013 do januára 2014 vyjmúc mesiacov máj a jún vôbec neprispieval na výživu svojich maloletých detí.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (ods. 3). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Súd uvádza, že obidvaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. To znamená, že vyživovacia povinnosť je pre obidvoch rodičov kvalitatívne rovnaká, ale kvantitatívne rozdielna. Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaký. Kvantita je daná schopnosťami a možnosťami každého rodiča. Zohľadňujú sa majetkové pomery, zárobkové schopnosti, plnenie vyživovacej povinnosti voči ďalším osobám a životná úroveň každého z rodičov. Výška, ako hodnota výživného, zohľadňuje odôvodnené potreby dieťaťa vzhľadom na jeho fyzický vek, zdravotný stav, prípravu na budúce povolanie, voľnočasové aktivity a pod. Navyiac, súčasná právna úprava považuje za odôvodnené potreby dieťaťa aj tvorbu úspor, iba ak to umožňujú majetkové pomery rodiča.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh nebol podaný oprávnene.

V konaní bolo v prvom rade preukázané, že u maloletých detí a u matky maloletých detí odo dňa posledného rozhodovania súdu o výživnom nedošlo k zásadnejšej zmene pomerov. Obe maloleté deti stále navštevujú základnú školu v T.. Matka maloletých detí je nezamestnaná, okrem náhradného výživného a predavkov na deti žiadny iný príjem nemá. Nevlastní žiadne motorové vozidlo ani nehnuteľnosť. Matka maloletých detí nie je znovu vydatá. Ale žije v spoločnej domácnosti s priateľom, v byte svojho priateľa, ktorému prispieva pravidelne na chod domácnosti. Maloleté deti stále navštevujú základnú školu, teda nie sú schopné samé sa živiť, preto vyživovacia povinnosť rodičov ku nim stále trvá.

Čo sa týka výšky výživného tá bola stanovená naposledy rozhodnutím Okresného súdu Poprad sumou 100,- Eur mesačne na každé z detí. V tomto smere súd prízvukuje, že považuje takto stanovené výživné za výživné, ktoré je odôvodnené potrebám maloletých detí ako oprávnených. V žiadnom prípade tunajšiemu súdu neprislúcha hodnotiť, či pôvodne určené výživné bolo primerané, lebo v takomto prípade by dochádzalo k neprípustnej reparácii pôvodného, už právoplatného rozhodnutia. Súd teda má za to, že takto stanovené výživné je odôvodnené potrebám maloletých detí vo veku 10 rokov, ktoré obe navštevujú základnú školu, s čím sú spojené zvýšené výdavky v súvislosti so stravovaním, ošatením, zabezpečením obuvi, školských potrieb ako aj pravidelného cestovania z miesta bydliska do školy a späť. Navyiac u A. môžeme konštatovať vyššie výdavky na zdravotnú starostlivosť.

Teda súd považuje výživné v sume 100,- Eur mesačne na každé z maloletých detí za určené odôvodnene a plne postačujúce na zabezpečenie ich oprávnených potrieb.

Obligatórnym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Uvedené konštatoval Ústavného súdu SR uznesenie z 10. 11. 2011, č. k. IV. ÚS 489/2011-13. V danom prípade súd konštatuje, že matka maloletého dieťaťa kompenzuje svoj podiel na vyživovacej povinnosti výkonom osobnej starostlivosti o dieťa. Čo sa teda týka matky maloletých detí tá si plní svoju vyživovaciu povinnosť výkonom osobnej starostlivosti o maloleté deti v podstate v stopercentnom rozsahu, nakoľko bolo v konaní preukázané, že otec sa o maloleté deti nezaujíma, nevolá im, nekontaktuje ich, navyiac ani výživné neplatí, čo bolo preukázané aj tým, že sa proti nemu viedlo trestné konanie, ktoré skončilo tým, že bol spod obžaloby oslobodený otec maloletých detí, nakoľko výživné ktoré dlžil zaplatil.

Čo sa týka otca maloletých detí, z čisto formálneho hľadiska, keďže došlo u jeho zamestnávateľa ku zníženiu zákaziek a následne aj ku zníženiu jeho príjmu, bolo by teoreticky možné uvažovať o znížení výživného. Súd však uvádza, že pri určení výživného vychádza nie len z fakticity príjmov povinného resp. z reálnych majetkových pomerov povinného, ale je potrebné vychádzať z tzv. potenciality príjmov ako východiska pri stanovovaní vyživovacej povinnosti. Súd je povinný skúmať pri hodnotení možností, schopností a majetkových pomerov povinného jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Tu súd konštatuje, že síce v porovnaní s posledným rozhodnutím, ktorým rozhodoval súd o výživnom, sa príjem

otca maloletých detí znížil zo sumy 450,- Eur mesačne na sumu 120,- Eur mesačne, takýto zárobok však podľa názoru súdu nezodpovedá schopnostiam a možnostiam otca maloletých detí. V konaní neboli preukázané ani tvrdené zo strany otca maloletých detí žiadne zdravotné alebo iné vážne dôvody, pre ktoré by otec nemohol vykonávať výhodnejšie zamestnanie ako vykonáva. Nesmieme zabudnúť, že je všeobecne známe, že v Bratislave ako v hlavnom meste Slovenska je vo všeobecnosti najnižšia miera nezamestnanosti a je tam veľké množstvo pracovných príležitostí. Tvrdenie otca o tom, že zarába iba 120,- Eur mesačne, v Bratislave, sa javí súdu byť nevierohodné. Podľa názoru súdu otcovi maloletých detí nič nebráni, aby si našiel výhodnejšie zamestnanie, ktorým by vedel zvýšiť svoj príjem a tak v plnej miere prispievať na uspokojovanie všetkých potrieb jeho maloletých detí. Podľa názoru súdu tak ako jedná otec maloletých detí, ktorý má príjem 120,- Eur mesačne, môže jednak iba osoba, ktorá nemá zo zákona vyživovaciu povinnosť k maloletým, nezaopatreným deťom a finančné prostriedky potrebuje výhradne na uhrádzanie svojich základných životných nákladov. Ten, kto však má dve vyživovacie povinnosti k nezaopatreným maloletým deťom je povinný plniť si túto povinnosť podľa svojich schopností a možnosti v súlade s § 62 a 75 Zákona o rodine. Teda, že si bude hľadať také zamestnanie, ktoré zodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam, a ktoré mu umožnia získať taký príjem, aby bol schopný platiť výživné, ktoré má určené vo výške 100,- Eur na každé z detí a ktoré je určené plne v súlade s potrebami maloletých detí.

Na uvedenom základe teda súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, pretože výživné určené v sume 100,- Eur mesačne je určené v súlade s potrebami maloletých detí ako aj s možnosťami a schopnosťami oboch rodičov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.